

На основу члана 126. став 1. и члана 237. тачка 3) Закона о ваздушном саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 73/10 и 57/11),

Управни одбор Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије доноси

ПРАВИЛНИК О ВАТРОГАСНО-СПАСИЛАЧКОЈ СЛУЖБИ И ВАТРОГАСНО-СПАСИЛАЧКОМ ОБЕЗБЕЂЕЊУ НА АЕРОДРОМИМА

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет правилника

Члан 1.

Овим правилником прописују се: услови за ватрогасно-спасилачку службу или ватрогасно-спасилачко обезбеђење на аеродромима који се користе за јавни авио-превоз и на општим аеродромима, услови за ватрогасно-спасилачко обезбеђење на посебним аеродромима, аеродромима за сопствене потребе и хелидромима, минимална опрема и средства за гашење пожара и спасавање, минималан број ватрогасно-спасилачког особља и услови које морају да испуњавају лица у ватрогасно-спасилачкој служби и лица која врше ватрогасно-спасилачко обезбеђење, минимум просторија, уређаја и инсталација ватрогасно-спасилачке службе, пуњење ваздухоплова горивом, као и поступак у случају принудног слетања, удеса, озбиљне незгоде, незгоде и пожара на објекту аеродрома или хелидрома.

Преузимање међународних ваздухопловних стандарда и препоручене праксе

Члан 2.

Овим правилником се преузимају међународни ваздухопловни стандарди и препоручена пракса садржани у Анексу 14 Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству (Чикашка конвенција), Поглавље 9 и Приручник о аеродромским службама (ICAO Документ број 9137-AN/898), Део 1.

Значење израза

Члан 3.

Поједини изрази који се користе у овом правилнику имају следећа значења:

1) аеродром је свако дефинисано подручје (укључујући све објекте, инсталације и опрему) на копну или на води или на фиксној, фиксној приобалној или плутајућој структури, које је у целини или делимично намењено за слетање, полетање или кретање ваздухоплова;

2) оператер аеродрома или хелидрома је привредно друштво, друго правно лице или предузетник који користи аеродром или хелидром, регистрован је да пружа аероромске услуге и има дозволу за коришћење аеродрома или хелидрома који је уписан у Регистар аеродрома Републике Србије;

3) општи аеродром је аеродром који се користи за полетање и слетање ваздухоплова у јавном авио-превозу чија максимална маса на полетању не прелази 5.700 kg;

4) посебни аеродром је аеродром који се користи за спортско и аматерско летење;

5) хелидром је аеродром или одређена површина на земљи или објекту намењена у потпуности или делимично за доласке, одласке и кретање хеликоптера.

II. УСЛОВИ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

1. Обавеза организовања ватрогасно-спасилачке службе и ватрогасно-спасилачког обезбеђења

Члан 4.

Оператер аеродрома који се користи за јавни авио-превоз и оператер општег аеродрома су обавезни да на аеродрому организују, у зависности од ватрогасне категорије аеродрома, ватрогасно-спасилачку службу или ватрогасно-спасилачко обезбеђење, а оператер посебног аеродрома, аеродрома за сопствене потребе и оператер хелидрома су обавезни да на аеродрому односно хелидрому организују ватрогасно-спасилачко обезбеђење.

Оператер аеродрома односно хелидрома може уговором да повери обављање послова ватрогасно-спасилачке службе, односно ватрогасно-спасилачког обезбеђења другој организацији (професионалне ватрогасне јединице града и сл).

Организација којој је уговором поверено обављање послова ватрогасно-спасилачке службе, односно ватрогасно-спасилачког обезбеђења мора да испуњава услове који су овим правилником прописани у погледу особља и њихове обучености, ватрогасних возила и опреме и средстава за гашење пожара и спасавање.

2. Обавезе оператера аеродрома

Члан 5.

Оператер аеродрома је дужан да организује ватрогасно-спасилачку службу или ватрогасно-спасилачко обезбеђење на начин који омогућава спасавање живота људи, спасавање материјалних добара и спровођење мера за заштиту од пожара.

Оператер аеродрома за јавни авио-превоз и општег аеродрома је дужан да обезбеди:

- 1) одговарајући састав и опремљеност ватрогасно-спасилачке службе;
- 2) просторије за смештај ватрогасне опреме;
- 3) места за снабдевање водом за гашење пожара;
- 4) систем веза за обавештавање и узбуњивање између ватрогасно-спасилачке службе и других служби на аеродрому и изван њега, посебно систем веза с пружаоцем услуга контроле летења, службом хитне медицинске помоћи на аеродрому, професионалним ватрогасним јединицама и ватрогасним јединицама Војске Србије;
- 5) благовремено узбуњивање у случају пожара, принудног слетања, удеса, озбиљне незгоде или незгоде ваздухоплова;
- 6) правилну локацију просторија ватрогасно-спасилачке службе (ватрогасне станице), опреме и средстава за заштиту од пожара;
- 7) мрежу приступних путева у зони аеродрома;
- 8) полигон за извођење практичних вежби;
- 9) друге услове који су неопходни за ефикасне интервенције.

Ватрогасно-спасилачка служба је дужна да сарађује с пружаоцем услуга контроле летења, медицинским обезбеђењем, службом хитне медицинске помоћи и другим службама на аеродрому, с професионалним ватрогасним јединицама и ватрогасним јединицама Војске Србије.

Ватрогасна категорија аеродрома

Члан 6.

Оператер аеродрома који се користи за јавни авио-превоз, оператер општег и посебног аеродрома је дужан да обезбеди заштиту од пожара на аеродрому, чији степен одговара ватрогасној категорији аеродрома.

Ватрогасна категорија аеродрома се одређује према највећој дужини авиона који нормално користи аеродром и ширини његовог трупа, на начин приказан у табели број 1. овог правилника.

Ако према укупној дужини авиона аеродром припада једној ватрогасној категорији, а према максималној ширини трупа авиона припада другој ватрогасној категорији, аеродром се разврстава у ону ватрогасну категорију која је виша.

Изузетно од ст. 1. - 3. овог члана, ако је број слетања и полетања авиона на основу чије дужине и ширине трупа је одређена ватрогасна категорија аеродрома мањи од 700 у току три најоптерећенија узастопна месеца у години, степен заштите од пожара може да буде на нивоу прве ниже ватрогасне категорије.

Табела број 1. Ватрогасне категорије аеродрома

Ватрогасна категорија аеродрома	Укупна дужина авиона	Максимална ширина трупа авиона
1	до 9 <i>m</i> (не укључујући 9 <i>m</i>)	2 <i>m</i>
2	9 <i>m</i> до 12 <i>m</i> (не укључујући 12 <i>m</i>)	2 <i>m</i>
3	12 <i>m</i> до 18 <i>m</i> (не укључујући 18 <i>m</i>)	3 <i>m</i>
4	18 <i>m</i> до 24 <i>m</i> (не укључујући 24 <i>m</i>)	4 <i>m</i>
5	24 <i>m</i> до 28 <i>m</i> (не укључујући 28 <i>m</i>)	4 <i>m</i>
6	28 <i>m</i> до 39 <i>m</i> (не укључујући 39 <i>m</i>)	5 <i>m</i>
7	39 <i>m</i> до 49 <i>m</i> (не укључујући 49 <i>m</i>)	5 <i>m</i>
8	49 <i>m</i> до 61 <i>m</i> (не укључујући 61 <i>m</i>)	7 <i>m</i>
9	61 <i>m</i> до 76 <i>m</i> (не укључујући 76 <i>m</i>)	7 <i>m</i>
10	76 <i>m</i> до 90 <i>m</i> (не укључујући 90 <i>m</i>)	8 <i>m</i>

У периоду кад се очекује смањен обим саобраћаја на аеродрому ватрогасна категорија аеродрома може да се промени, али не сме да буде нижа од ватрогасне категорије која се одређује према највећем авиону који је планиран да у том периоду користи аеродром, без обзира на број његових полетања и слетања.

3. Ватрогасна категорија хелидрома

Члан 7.

Ватрогасна категорија хелидрома се одређује према укупној дужини хеликоптера, која укључује и дужину ротора хеликоптера, на следећи начин:

1) ватрогасна категорија *H1* - хелидром који користе хеликоптери чија дужина је до 15 *m*, не укључујући 15 *m*;

2) ватрогасна категорија *H2* - хелидром који користе хеликоптери чија дужина је од 15 *m* до 24 *m*, али не укључујући 24 *m*;

3) ватрогасна категорија *H3* - хелидром који користе хеликоптери чија дужина је од 24 *m* до 35 *m*.

У периоду кад се на хелидрому предвиђају полетања и слетања хеликоптера чија је дужина краћа од хеликоптера према којима је одређена ватрогасна категорија хелидрома, ватрогасна категорија хелидрома се одређује према дужини највећег хеликоптера за који је планирано да у том периоду користи хелидром.

4. Одређивање ватрогасне категорије

Члан 8.

У поступку издавања дозволе за коришћење аеродрома, односно хелидрома Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије (у даљем тексту: Директорат) одређује, на основу параметара одређених овим правилником, ватрогасну категорију аеродрома, односно хелидрома.

У току важења дозволе за коришћење аеродрома, односно хелидрома Директорат прати број полетања и слетања на аеродром, односно хелидром и на основу тога може да измени ватрогасну категорију.

Измену ватрогасне категорије може од Директората да захтева и оператер аеродрома, односно хелидрома.

На крају сваке календарске године оператер аеродрома, односно хелидрома је дужан да достави Директорату податке о броју извршених полетања и слетања.

III. ВАТРОГАСНА ВОЗИЛА, ВАТРОГАСНА ОПРЕМА, СРЕДСТВА ЗА ГАШЕЊЕ ПОЖАРА И ОПРЕМА ЗА СПАСАВАЊЕ

1. Обавезе оператера аеродрома, односно хелидрома

Члан 9.

У зависности од ватрогасне категорије аеродрома, односно хелидрома, оператер аеродрома, односно хелидрома је дужан да обезбеди ватрогасна возила, средства за гашење пожара и опрему за спасавање путника и посаде из ваздухоплова и за спасавање других лица и материјалних добара (у даљем тексту: опрема за спасавање), као и ватрогасну опрему.

Ватрогасна возила, ватрогасна опрема, средства за гашење пожара и опрема за спасавање морају да буду у исправном стању и могу да се користе само у сврхе за које су намењени.

2. Ватрогасна возила

Члан 10.

Под ватрогасним возилима, у смислу овог правилника, сматрају се главна ватрогасна возила, командно ватрогасно возило и техничка возила.

Ватрогасна надградња на ватрогасним возилима подлеже обавезном техничком прегледу најмање једном годишње у овлашћеним организацијама.

Главно ватрогасно возило

Члан 11.

Главно ватрогасно возило мора да:

- 1) има погон на свим точковима;
- 2) развија брзину кретања од најмање 100 *km/h* и за 40 секунди достиже брзину кретања од 80 *km/h*, под пуним оптерећењем;
- 3) буде снабдевано количином концентрата пене довољном за два комплетна пуњења резервоара за воду;
- 4) има монитор који обезбеђује степен избацивања пене с могућношћу редукције степена избацивања средстава за гашење пожара зависно од ватрогасне категорије аеродрома и распон млаза који одговара најдужем ваздухоплову који слеће на аеродром;
- 5) има уграђена витла за брзо гашење пожара која имају уређај за регулацију притиска, самозаштиту возила водом и инсталацију за постављање потисних црева за гашење пожара;
- 6) буде лако покретљиво, има мали радијус окретања и могућност кретања изван путева;
- 7) има уграђен систем за одржавање ваздуха у инсталацији (брза склопка).

Број главних ватрогасних возила

Члан 12.

Број главних ватрогасних возила на аеродрому се одређује у зависности од ватрогасне категорије аеродрома (табела број 2. овог правилника), тако да се омогући ефикасно руковођење и командовање акцијом гашења пожара и акцијом спасавања путника и посаде из ваздухоплова и других лица и материјалних добара, тактички наступ и коришћење средстава за гашење пожара одређених према ватрогасној категорији аеродрома.

Табела број 2. Број главних ватрогасних возила

Ватрогасна категорија аеродрома	Главно ватрогасно возило
1	0
2	0
3	1
4	1
5	1
6	2
7	2
8	3
9	3
10	3

Командно ватрогасно возило

Члан 13.

Поред главних ватрогасних возила, аеродроми ватрогасне категорије од 5 до 10 морају да имају и једно командно ватрогасно возило које, у погледу брзине, мора да испуњава услове који су одређени за главно ватрогасно возило.

Командно ватрогасно возило мора да има опрему и документацију који су дати у табели број 3. овог правилника.

Табела број 3. Опрема и документација командног ватрогасног возила

	Комада
Мегафон	1
Кодирани карте <i>R</i> 1:5.000 и топографске кодирани карте <i>R</i> 1:25.000	по 1
Преносна батеријска лампа	1
Чуњ за обележавање места несреће	4
Трака за обележавање места несреће	2
Приручник за рад са опасним материјама	1
Оперативно-тактички план аеродрома за гашење пожара и спасавање	1
Опис ваздухоплова с техничким цртежима (за сваки тип ваздухоплова који слеће на аеродром)	1

Ватрогасна пумпа

Члан 14.

Аеродроми ватрогасне категорије од 4 до 10 морају да имају преносну ватрогасну пумпу капацитета најмање 1.200 *l/min*.

3. Средства за гашење пожара

Члан 15.

Оператер аеродрома, односно хелидрома је дужан да обезбеди главна средства за гашење пожара и допунска средства за гашење пожара, према важећим стандардима.

Минималне количине главних и допунских средстава за гашење пожара на аеродрому се одређују у зависности од ватрогасне категорије аеродрома (табела број 4. овог правилника).

Табела број 4. Минималне количине средстава за гашење пожара на аеродрому

Ватрогасна категорија аеродрома	Главна средства за гашење пожара				Допунска средства за гашење пожара
	Протеинска пена нивоа <i>A</i>		Водена пена која ствара филм или флуорпротеинска пена нивоа <i>B</i>		Средства за суво гашење пожара (<i>kg</i>)
	Вода (<i>l</i>)	Брзина ослобађања раствора пене (<i>l/min</i>)	Вода (<i>l</i>)	Брзина ослобађања раствора пене (<i>l/min</i>)	
1	0	0	0	0	225
2	0	0	0	0	225
3	1.800	1.300	1.200	900	135
4	3.600	2.600	2.400	1.800	135
5	8.100	4.500	5.400	3.000	180
6	11.800	6.000	7.900	4.000	225
7	18.200	7.900	12.100	5.300	225
8	27.300	10.800	18.200	7.200	450
9	36.400	13.500	24.300	9.000	450
10	48.200	16.600	32.300	11.200	450

Главна средства за гашење пожара на аеродрому

Члан 16.

Главна средства за гашење пожара на аеродрому су:

- 1) водена пена која ствара филм;
- 2) флуорпротеинска пена;
- 3) протеинска пена;
- 4) комбинација главних средстава.

Главна средства за гашење пожара морају да се налазе на главним ватрогасним возилима.

Допунска средства за гашење пожара на аеродрому

Члан 17.

Допунско средство за гашење пожара на аеродрому може да буде суви хемијски прах (класе *B* и *C*).

Допунска средства за гашење пожара морају да се налазе на главним ватрогасним возилима, осим на аеродромима ватрогасне категорије 1 и 2 код којих допунска средства за гашење пожара морају да се налазе на лакој приколици или у аутомобилу.

При избору допунских средстава за гашење пожара која се користе с пеном, мора да се води рачуна о њиховој комплементарности с пеном.

Пенило за добијање пене за гашење пожара

Члан 18.

Пенило за добијање пене за гашење пожара мора да испуњава захтеве прописане за гашење пожара и да има уверење о квалитету које издаје овлашћена организација.

Исправност пенила контролише организација која је за то овлашћена, најмање једном у пет година.

Члан 19.

Ако се на аеродромима ватрогасне категорије од 3 до 10 користи пена која задовољава ниво *A*, до 30 % воде за припрему пене може да се замени допунским средством за гашење пожара које је комплементарно с пеном.

Допунска средства за гашење пожара замењују се с водом по следећој пропорцији:

- 1) 1 kg средства за суво гашење пожара = 1,0 l воде за припрему пене нивоа *A*;
- 2) 1 kg средства за суво гашење пожара = 0,66 l воде за припрему пене нивоа *B*.

Члан 20.

Количина пенила у резервоару главног ватрогасног возила мора да буде пропорционална количини воде у резервоару за воду главног ватрогасног возила и врсти пенила.

Количина пенила у резервоару главног ватрогасног возила мора да буде довољна за два комплетна пуњења резервоара за воду главног ватрогасног возила.

Члан 21.

Резерва средстава за гашење пожара на аеродрому мора да буде довољна за два узастопна пуњења резервоара за пенило главних ватрогасних возила.

Средства за гашење пожара на хелидрому

Члан 22.

Главно средство за гашење пожара на хелидрому је пена која задовољава ниво *B*.

Члан 23.

Количина воде за припрему пене и количина допунског средства за гашење пожара, зависе од ватрогасне категорије хелидрома и локације хелидрома и одређују се на основу података из таб. број 5. и 6. овог правилника.

Табела број 5. Минимална количина средстава за гашење пожара за хелидром лоциран на земљи

Категорија	Пена нивоа <i>B</i>		Допунска средства за гашење пожара		
	Вода (<i>l</i>)	Брзина пражњења раствора пене (<i>l/min</i>)	Средства за суво гашење (<i>kg</i>)	или халон (<i>kg</i>)	или угљен-диоксид (<i>kg</i>)
<i>H1</i>	0	0	250	250	500
<i>H2</i>	1.000	500	45	45	90
<i>H3</i>	1.600	800	90	90	180

Табела број 6. Минимална количина средстава за гашење пожара за хелидром лоциран на објекту

Категорија	Пена нивоа <i>B</i>		Допунска средства за гашење пожара		
	Вода (<i>l</i>)	Брзина пражњења раствора пене (<i>l/min</i>)	Средства за суво гашење (<i>kg</i>)	или халон (<i>kg</i>)	или угљен-диоксид (<i>kg</i>)
<i>H1</i>	2.500	250	45	45	90
<i>H2</i>	5.000	500	45	45	90
<i>H3</i>	8.000	800	45	45	90

Члан 24.

На хелидрому који је лоциран на објекту или у близини објекта не мора да постоји прописана залиха количине воде ако у близини хелидрома постоји одговарајући систем воде под притиском који има потребну брзину пражњења.

Члан 25.

Хелидром ватрогасне категорије *H1* који је лоциран на објекту мора да буде опремљен цревом с млазницом и међумешалицом које може да избацује пену брзином од 250 *l/min*.

На хелидрому који је лоциран на земљи допуштена је замена предвиђене количине воде за припрему пене допунским средствима за гашење пожара.

Члан 26.

Хелидром ватрогасне категорије *H2* и *H3* мора да буде опремљен с два мониторинг уређаја одговарајуће брзине пражњења, лоцирана тако да пена за гашење пожара може да се користи на сваком делу хелидрома и у свим временским условима, при чему је могућност да се оба мониторинг уређаја оштете у случају удеса хеликоптера минимална.

4. Минимална опрема за спасавање на аеродрому

Члан 27.

Аеродром мора да буде опремљен минималном опремом за спасавање, која мора да буде смештена на главна ватрогасна возила или на техничка возила.

Минимална опрема за спасавање је наведена у табели број 7. овог правилника.

Табела број 7. Минимална опрема за спасавање

Редни број	Назив опреме за спасавање	Ватрогасна категорија аеродрома			
		1-2	3-5	6-7	8-10
1.	Ручни кључ, са променљивим отвором	1	1	1	1
2.	Спасилачко-ватрогасна секира, велика	-	1	1	1
3.	Спасилачко-ватрогасна секира, мала	1	2	4	4
4.	Моторна преносна тестера, 61 <i>cm</i>	1	1	1	1
5.	Ћускија, 95 <i>cm</i>	1	1	1	1
6.	Ћускија, 1,65 <i>cm</i>	-	-	1	1
7.	Секач	-	1	1	1
8.	Ручна батеријска лампа	2	3	4	8
9.	Чекић, тежине 1,8 <i>kg</i>	-	1	1	1
10.	Кука	1	1	2	3
11.	Електрична преносна тестера за резање метала, комплет	1	1	1	1
12.	Ватроотпорна поњава	1	1	2	3
13.	Лестве растегаче, одговарајуће дужине за највећу висину ваздухоплова на аеродрому	1	1	2	3
14.	Челично уже, дужине 15 <i>m</i>	1	1	2	3
15.	Челично уже, дужине 30 <i>m</i>	1	1	2	3
16.	Ручне маказе за сечење метала, дужине 17,8 <i>cm</i>	1	1	1	1
17.	Велике ручне маказе за сечење метала, чија дужина сечива је 25 <i>cm</i>	1	1	1	1
18.	Гарнитура виљушката и окастих кључева, од 8 <i>mm</i> до 32 <i>mm</i>	1	1	1	1

19.	Маказе за лим од материјала који не варничу	1	1	1	1
20.	Подметачи за тачкове, висине 15 <i>cm</i>	-	-	1	1
21.	Подметачи за тачкове, висине 10 <i>cm</i>	1	1	1	1
22.	Хидрауличне маказе за резање метала	1	1	1	2
23.	Нож за сечење сигурносног појаса	1	2	3	4
24.	Ватроотпорне рукавице за заштиту (изузев ако их не поседује сваки ватрогасац)	2	3	4	8
25.	Изолациони апарат с резервном боцом	-	Један комплет за сваког професионалног ватрогасца у смени, изузев за дежурног телефонисту		
26.	Кисеонички инхалатор	-	1	1	1
27.	Хидраулични или пнеуматски комплет за разваљивање	1	1	1	1
28.	Торбица комплета прве помоћи	1	1	2	3
29.	Цирада (непромочиво платно)	1	1	2	3
30.	Вентилатор за вентилацију и хлађење ваздухоплова	-	1	2	3
31.	Заштитно радно одело (јакна, панталоне, ципеле, чизме, рукавице и ватрогасни шлем)	-	Један комплет за сваког професионалног ватрогасца у смени		
32.	Носила	1	2	2	2
33.	Преносни агрегат за производњу електричне енергије од 2,5 <i>kW</i> до 5 <i>kW</i> , 220/380 <i>V</i>	-	-	1	1
34.	Рефлектор од 1.000 <i>W</i> , с кабловима дужине 50 <i>m</i> (ако се летење одвија ноћу)	2	3	4	4

Члан 28.

Једно од главних ватрогасних возила и једно од техничких возила мора да има уграђено витло са челичним ужетом дебљине 15 *mm* и дужине 50 *m* са одговарајућом куком на крају или само одговарајућу вучну куку за вучу сајлом.

Члан 29.

Професионални ватрогасци и помоћно особље које учествује у гашењу пожара морају да имају личну заштитну опрему и заштитна одела за прилаз ватри, ватрогасни шлем са штитником, ватрогасне чизме и рукавице.

Заштитно одело за прилаз ватри може да буде комбинезон или комбинација јакне и панталона.

Заштитна одела за прилаз ватри морају да имају степен заштите од топлотног зрачења 3 *w/cm²* у трајању од два минута, односно 8 *w/cm²* у трајању од једног минута.

Опрема и средства за гашење пожара ван времена отворености аеродрома

Члан 30.

Аеродром за јавни авио-превоз који је отворен ради безбедности ваздушног саобраћаја ван времена отворености, мора у том периоду да буде опремљен минималном опремом и средствима за гашење пожара која су прописана овим правилником за ватрогасну категорију 6.

Минимална опрема за спасавање на хелидрому

Члан 31.

Хелидром мора да буде опремљен следећом опремом за спасавање: ручне маказе за сечење метала, две велике ватрогасне секире, две челичне полуге, алат за разваљивање, два крампа и две спасилачко-ватрогасне секире.

Минимална опрема за спасавање на хелидрому који је лоциран на објекту може да се чува у непосредној близини хелидрома.

Превоз опреме за спасавање

Члан 32.

Опрема за спасавање на аеродрому и хелидрому може да се превози главним, односно техничким ватрогасним возилом или контејнерским начином.

IV. ОСОБЉЕ ВАТРОГАСНО-СПАСИЛАЧКЕ СЛУЖБЕ

1. Састав ватрогасно-спасилачке службе на аеродрому

Члан 33.

Ватрогасно-спасилачку службу на аеродрому чине професионални ватрогасци и помоћно особље, а на аеродромима ватрогасне категорије од 5 до 10 мора да постоје и руководиоци ватрогасно-спасилачке службе, командир ватрогасне јединице и дежурни телефониста.

Професионални ватрогасци

Члан 34.

Професионални ватрогасац мора да испуњава следеће услове:

- 1) да има најмање средњу стручну спрему;
- 2) да је у центру за обуку који је овлашћен од стране Директората завршио обуку за обављање послова професионалног ватрогасца, положио испит и стекао потврду о обучености;
- 3) да није старији од 30 година (кад први пут заснива радни однос у оквиру ватрогасно-спасилачке службе на аеродрому);
- 4) да поседује возачку дозволу „С” категорије (ако обавља послове возача ватрогасног возила).

Помоћно особље

Члан 35.

Помоћно особље су запослени радници аеродрома који за време отворености аеродрома обављају и друге послове на аеродрому, а по потреби, у ванредним ситуацијама на аеродрому, пружају помоћ професионалним ватрогасцима у гашењу пожара и спасавању или учествују у гашењу пожара и спасавању путника и чланова посаде ваздухоплова.

Помоћно особље су и лица која ангажују оператери летишта за обављање других послова на летишту, а која у време одвијања летачких активности на летишту учествују у гашењу пожара и спасавању или пружају помоћ професионалним ватрогасцима у гашењу пожара и спасавању путника и чланова посаде ваздухоплова.

Помоћно особље мора, у центру за обуку који је овлашћен од стране Директората, да заврши обуку за обављање послова помоћног особља, положи испит и стекне потврду о обучености.

Руководилац ватрогасно-спасилачке службе, командир ватрогасне јединице и дежурни телефониста

Члан 36.

Руководилац ватрогасно-спасилачке службе мора да има стечено високо образовање из научне, односно стручне области заштите од пожара на студијама другог степена (дипломске академске студије - мастер), односно на основним студијама у трајању од најмање од четири године, као и одговарајуће радно искуство на пословима заштите од пожара на аеродромима.

Командир ватрогасне јединице мора да испуњава следеће услове:

1) да има стечено високо образовање области техничко-технолошких наука на студијама најмање првог степена (основне академске студије, основне струковне студије), односно на студијама у трајању до три године;

2) да је у центру за обуку, који је овлашћен од стране Директората, завршио обуку за обављање послова професионалног ватрогасца, положио испит и стекао потврду о обучености;

3) да има одговарајуће радно искуство на пословима заштите од пожара на аеродромима;

4) да је у центру за обуку који је овлашћен од стране Директората завршио обуку за обављање послова командира ватрогасне јединице и положио испит.

Дежурни телефониста је професионални ватрогасац који обавља послове координације и повезивања између руководиоца ватрогасно-спасилачке службе, аеродромске контроле летења, аеродромских служби које се ангажују у гашењу и спасавању и ватрогасних јединица које су одређене да пружају помоћ у случају ванредне ситуације.

Број ватрогасно-спасилачког особља на аеродрому

Члан 37.

За време отворености аеродрома, оператер аеродрома је дужан да обезбеди одговарајући број ватрогасно-спасилачког особља, који зависи од ватрогасне категорије аеродрома, и то:

1) на аеродрому ватрогасне категорије 1 - два припадника помоћног особља;

2) на аеродрому ватрогасне категорије 2 - три припадника помоћног особља;

3) на аеродрому ватрогасне категорије 3 - један професионални ватрогасац (који уједно и возач ватрогасног возила) и три припадника помоћног особља;

4) на аеродрому ватрогасне категорије 4 - два професионална ватрогасца (који су уједно и возачи ватрогасних возила) и три припадника помоћног особља;

5) на аеродрому ватрогасне категорије 5 - пет професионалних ватрогасаца (од којих је један командир одељења/смене, а тројица су возачи ватрогасних возила) и четири припадника помоћног особља;

6) на аеродрому ватрогасне категорије 6 - седам професионалних ватрогасаца (од којих је један командир одељења/смене, а тројица су возачи ватрогасних возила) и четири припадника помоћног особља;

7) на аеродрому ватрогасне категорије 7 - девет професионалних ватрогасаца (од којих је један командир одељења/смене, а тројица су возачи ватрогасних возила) и осам припадника помоћног особља;

8) на аеродрому ватрогасне категорије 8 - дванаест професионалних ватрогасаца (од којих је један командир одељења/смене, а четворица су возачи ватрогасних возила) и осам припадника помоћног особља;

9) на аеродрому ватрогасне категорије 9 - четрнаест професионалних ватрогасаца (од којих је један командир одељења/смене, а четворица су возачи ватрогасних возила) и дванаест припадника помоћног особља;

10) на аеродрому ватрогасне категорије 10 - шеснаест професионалних ватрогасаца (од којих је један командир одељења/смене, а четворица су возачи ватрогасних возила) и четрнаест припадника помоћног особља.

2. Ватрогасно-спасилачко особље на хелидрому

Члан 38.

Оператер хелидрома мора да обезбеди најмање једно лице које је у центру за обуку, који је овлашћен од стране Директората, завршило обуку за обављање послова помоћног особља, положило испит и стекло потврду о обучености.

Лице из става 1. овог члана је дужно да се стара да хелидром буде обезбеђен средствима и опремом за гашење пожара и спасавање који су прописани овим правилником, да се стара да она увек буду у исправном стању и да присуствује полетању и слетању хеликоптера.

V. ПРОСТОРИЈЕ, УРЕЂАЈИ И ИНСТАЛАЦИЈЕ ВАТРОГАСНО-СПАСИЛАЧКЕ СЛУЖБЕ

Ватрогасна станица

Члан 39.

Ватрогасна станица за ватрогасно-спасилачку службу на аеродрому мора да буде лоцирана тако да омогући време одзива из члана 62. ст. 2. и 3. овог правилника и да ватрогасна возила имају директан и слободан приступ на полетно-слетне стазе, маневарске површине и платформе, уз минималан број кретања.

Ако ватрогасно-спасилачка служба не може да постигне прописано време одзива, аеродром мора да има сателитску ватрогасну станицу.

Ватрогасне станице морају да буду прикључене на систем резервног напајања електричном енергијом.

Просторије ватрогасне станице

Члан 40.

Ватрогасна станица се састоји од: гараже за ватрогасна возила, магацина за резервне делове и средстава за гашење пожара, просторије за смештај особља ватрогасне службе, просторије за одржавање кондиције особља ватрогасне службе с минимумом опреме, учионице и осматрачког места.

Гаража за ватрогасна возила

Члан 41.

Гаража за ватрогасна возила мора да испуњава следеће услове:

1) да има врата која су постављена према платформи аеродрома, односно према маневарским површинама, која се отварају довољно брзо да омогуће излазак ватрогасним возилима за највише 20 секунди;

2) да је зими температура у гаражи најмање $7^{\circ} C$, а ако је температура нижа од $7^{\circ} C$, ватрогасна возила која имају резервоар за воду морају да имају уграђене електричне грејаче за загревање воде;

3) да има исправљач и прикључак за пуњење акумулатора на ватрогасним возилима;

4) да има прикључак за одржавање ваздуха у инсталацији ватрогасних возила;

5) да има систем за одвођење издувних гасова из ватрогасних возила.

Корисна површина гараже мора да омогући смештај свих ватрогасних возила, а простор испред гараже мора да буде стално слободан.

Полигон за извођење практичних вежби

Члан 42.

Аеродроми који се користе за јавни авио-превоз и општи аеродроми морају да имају полигон за извођење практичних вежби особља ватрогасно-спасилачке службе, који се налази на подручју аеродрома.

Полигон мора да има расходовани авион или аутобус и један или више базена за паљење горива и вежбање гашења пожара.

Извор воде за гашење пожара

Члан 43.

Аеродроми који се користе за јавни авио-превоз и општи аеродроми морају да располажу неопходном количином воде за гашење пожара на ваздухоплову и на његовом објекту, чији извор може да се налази поред платформе, пристанишне зграде, хангара или других објеката који служе за смештај аеродромских служби.

Спољна хидрантска мрежа

Члан 44.

На аеродромима који се користе за јавни авио-превоз и општим аеродромима мора да постоји спољна хидрантска мрежа за гашење пожара.

Цеви разводног цевовода у спољној хидрантској мрежи и цеви за сваки хидрант морају да имају пречник према прорачуну, који није мањи од 100 *mm*.

Притисак воде у спољној хидрантској мрежи одређује се прорачуном, зависно од минималног протока воде прописаног за одређену ватрогасну категорију аеродрома и висину објекта који се штити, али не сме да буде мањи од 5 *bar*.

Ако спољна хидрантска мрежа има довољну количину воде, а притисак воде у њој не испуњава услов прописан у ставу 3. овог правилника, на аеродрому који се користи за јавни авио-превоз мора да се угради уређај за повећање притиска воде, чији напор пумпе одговара потребама при притиску који на мосту платформе износи најмање 5 *bar*.

Резервоар за воду

Члан 45.

Аеродроми који се користе за јавни авио-превоз и општи аеродроми морају да имају резервоар за воду чији капацитет омогућава два узастопна пуњења главних ватрогасних возила.

Резервоар за воду поставља се тако да не омета саобраћај на површини за кретање у зони аеродрома.

Утакање воде из резервоара за воду у главно ватрогасно возило врши се одговарајућом опремом (пумпа), а ако ње нема, главна ватрогасна возила морају да имају уграђене пумпе за утакање воде.

Капацитет пумпи за утакање воде у главно ватрогасно возило мора да буде такав да омогућава брзо пуњење, односно одржавање одговарајућег континуитета за набацивање средства за гашење пожара и не може да буде мањи од 3.000 *l/min*.

Прилазни путеви до хидранта и резервоара

Члан 46.

Оператер аеродрома који се користи за јавни авио-превоз и оператер општег аеродрома је дужан да обезбеди прилазне путеве до хидранта, односно резервоара за воду.

Систем за комуникацију и узбуњивање

Члан 47.

Ради ефикасне интервенције, ватрогасно-спасилачка служба мора да има систем за комуникацију и узбуњивање, који укључује:

1) директну везу између ватрогасно-спасилачке службе и пружаоца услуге контроле летења ради омогућавања брзог распоређивања ватрогасних возила у случају удеса, озбиљне незгоде и незгоде ваздухоплова;

2) двосмерну радио-везу између ватрогасних возила и пружаоца услуге контроле летења, тако да се договори могу вршити и у току њиховог кретања, као и радио-везу између ватрогасне станице и ватрогасних возила и радио-везу између сваког ватрогасца у смени;

3) телефонску везу ватрогасно-спасилачке службе са пружаоцем услуге контроле летења, службама на аеродрому и околним ватрогасним јединицама;

4) звоно или сирену за узбуњивање.

Превозни и преносни апарати за гашење пожара

Члан 48.

На аеродрому који се користи за јавни авио-превоз и општем аеродрому ватрогасне категорије од 3 до 10, између сваке позиције на којој се налази ваздухоплов, мора да се налази најмање један превозни апарат за гашење пожара, капацитета пуњења најмање 50 kg сувог праха или другог одговарајућег средства за гашење пожара.

На сваком аеродрому ватрогасне категорије 1 и 2, између сваке позиције на којој се налази ваздухоплов, мора да се налази најмање један преносни апарат за гашење пожара, пуњења најмање 9 kg сувог праха или другог одговарајућег средства за гашење пожара.

VI. ПУЊЕЊЕ ВАЗДУХОПЛОВА ГОРИВОМ

1. Опште и посебне мере заштите код пуњења ваздухоплова горивом

Члан 49.

Ваздухоплов сме да се пуни горивом на аеродрому само ако се претходно утврди да су предузете следеће опште и посебне мере заштите од пожара:

1) да је ауто-цистерна спојена с ваздухопловом каблом за изједначавање потенцијала;

2) да је ауто-цистерна постављена тако да не омета прилаз ватрогасним возилима, да не омета одлазак ваздухоплова који се налази у ванредној ситуацији и да не омета евакуацију из ваздухоплова у случају пожара;

3) да се мотор ауто-цистерне не налази испод крила ваздухоплова.

Друга возила која служе опслуживању ваздухоплова не смеју да се налазе испод крила ваздухоплова нити да ометају прилаз ватрогасним возилима.

Ако се ваздухоплов пуни високооктанским бензином, поред мера које су прописане у ставу 1. овог члана, ауто-цистерна и друга возила која опслужују ваздухоплов морају да имају хватач варница на издувној цеви.

Пуњење ваздухоплова горивом у току укрцавања и искрцавања путника

Члан 50.

На аеродрому који се користи за јавни авио-превоз и општем аеродрому, забрањено је пуњење горивом у току укрцавања и искрцавања путника или док се у њему налазе путници, све док се не обезбеди главно ватрогасно возило.

Ваздухоплов на аеродрому не може да се пуни горивом док ради мотор, док се поправља, док се врши утовар робе и док постоји опасност од уласка суседног ваздухоплова.

Члан 51.

Пуњење ваздухоплова горивом, ако се у њему налазе путници или је у току укрцавање или искрцавање путника, може да се врши ако су предузете следеће мере заштите од пожара:

- 1) да је ватрогасно-спасилачка служба стављена у стање приправности;
- 2) да су чланови посаде ваздухоплова (пилоти, кабинско особље) и механичари упознати са ситуацијом и упозорени да остану на својим местима;
- 3) да пуњењу ваздухоплова горивом присуствује најмање једно стручно лице оператера ваздухоплова, које је оспособљено да управља процедурама у случају нужде, да одржава комуникацију и иницира евакуацију;
- 4) да се одржава комуникација између особља које пуни ваздухоплов горивом и чланова посаде ваздухоплова;
- 5) да су путници у ваздухоплову обавештени о ситуацији и упозорени да остану на својим местима невезани и да пушење није дозвољено;
- 6) да су укључени светлећи знаци упозорења за забрану пушења и за означавање излаза за евакуацију;
- 7) да су искључени светлећи знаци упозорења за везивање појасева;
- 8) да је извршена припрема за безбедну и брзу евакуацију и да су слободни излази за евакуацију;
- 9) да је простор испод излаза за евакуацију и избацивање слајдова слободан и чист;
- 10) да се пуњење хитно обустави ако се открије присуство горивних пара у ваздухоплову или ако настану друге опасности.

Поступак у случају грмљавине

Члан 52.

Ваздухоплов не може да се пуни горивом ако су у зони аеродрома осмотрени грмљавински облаци, и то у кругу полупречника до 8 *km* од референтне тачке аеродрома.

Ако су осмотрени грмљавински облаци у околини аеродрома, и то у појасу ширине полупречника од 8 *km* до 16 *km* од референтне тачке аеродрома, пуњење горива се врши уз појачане мере опрезности (смањење брзине пуњења горива и сл).

Метеоролошке службе на аеродрому достављају информацију о осмотреним грмљавинским облацима надлежној служби аеродрома, која о томе обавештава службе за пуњење ваздухоплова горивом и изриче забрану пуњења горива.

Забране које су на снази за време пуњења ваздухоплова горивом

Члан 53.

За време пуњења ваздухоплова горивом у зонама опасности забрањено је:

- 1) држање отвореног пламена;
- 2) рад са отвореним пламеном (заваривање и сл) и ужареним предметима;
- 3) пушење и употреба средстава за паљење (упаљачи, шибице и сл);
- 4) рад са алатом који варничи;
- 5) стартовање возила и других помоћних електричних постројења, док се пуњење не заврши;
- 6) постављање надземних електричних водова, без обзира на напон;
- 7) рад мотора ауто-цистерне за време утакања, претакања или истакања запаљивих течности, ако ауто-цистерна на издувним цевима нема хватач варница, а ваздухоплов се пуни високооктанским бензином, изузев ако се мотор ауто-цистерне употребљава за погон пумпи или других уређаја за претакање горива;
- 8) претакање горива из ваздухоплова у ваздухоплов или у ауто-цистерну док се путници укрцавају или искрцавају.

Цевоводи, цевни спојеви, арматуре и опрема за пуњење морају да се одржавају и да буду заштићени од оштећења и неконтролисаног истицања запаљиве течности.

Мере безбедности у случају цурења или просипања веће количине горива

Члан 54.

Ако се при пуњењу ваздухоплова горивом примети цурење горива или се гориво проспе морају да се предузму следеће мере безбедности:

- 1) моментално обустављање операције пуњења;
- 2) лице које надгледа опслуживање ваздухоплова на платформи (супервајзер) и посада ваздухоплова морају да буду одмах упозорени;
- 3) земаљски агрегат за напајање и други уређаји или електрични мотори опреме у зони опслуживања горивом морају да се угасе;
- 4) земаљско особље мора да напусти зону опслуживања горивом;
- 5) ватрогасно-спасилачка служба мора да буде упозорена;
- 6) ако је један од мотора ваздухоплова у раду, мора одмах да се угаси;
- 7) ако се процени да је потребно, ваздухоплов мора да се превуче на безбеднију позицију;
- 8) просуто гориво мора да се одстрани;
- 9) средства за брисање и чишћење се, после употребе, стављају у посебне херметички затворене канте, које морају да се превозе одвојено од других отпадака.

2. Особље које пуни ваздухоплов горивом

Члан 55.

Лица која пуне или претачу гориво морају да имају потврду о обучености за руковоаца рада с горивом на аеродрому, којом се доказује да су обучена за сигурно руковање уређајима за пуњење и претакање горива, опремом и средствима за гашење пожара.

Лица која пуне или претачу гориво морају да на себи носе антистатик одећу и обућу.

Опрема за заштиту од пожара која се користи код претакања горива мора свакодневно да се визуелно прегледа.

3. Опрема ауто-цистерне из које се ваздухоплов пуни горивом

Члан 56.

Ауто-цистерна из које се ваздухоплов пуни горивом мора да има:

- 1) кабл за пражњење статичног електрицитета којим се она повезује с ваздухопловом ради изједначавања статичког потенцијала;
- 2) возачки алат и дизалицу за ауто-цистерну;
- 3) лестве од материјала који не варничи, без металних закивака, с гуменим навлакама на делу који се наслања на ваздухоплов и гуменим потковицама;
- 4) најмање два апарата за гашење пожара, од којих један за гашење пожара на мотору ауто-цистерне, а други за гашење пожара на товару ауто-цистерне, која су тако напуњена да омогућавају ефикасно гашење пожара с обзиром на количину и особине горива;
- 5) две ручне батеријске лампе са блескајућим или сталним светлом наранџасте боје, које се види са удаљености од најмање 150 m;
- 6) две заставице за означавање возила којима се превози гориво;
- 7) ватроотпорну поњаву и одговарајућу количину памучне тканине за брисање горива просутог по ваздухоплову.

Обавештења и знаци

Члан 57.

Поред сваког телефонског апарата на аеродрому мора да буде видно истакнут број телефона ватрогасно-спасилачке службе на аеродрому.

На сваком излазу из пристанишне зграде, који је одређен за излаз путника на платформу, морају да буду истакнути уочљиви натписи или знаци о забрани пушења.

4. Прилазни путеви за ватрогасна возила

Члан 58.

Зависно од положаја аеродрома и топографских услова, на аеродрому морају да постоје прилазни путеви за ватрогасна возила (нарочито у правцу полетно-слетне стазе) који су повезани са локалним путевима, како би се постигло време одзива из члана 62. ст. 2. и 3. овог правилника, при чему посебна пажња мора да се посвети приступима до 1.000 *m* од прага полетно-слетне стазе.

Ако на аеродрому постоји ограда, она мора да има пролазе који се лако и брзо отварају.

Ради што ефикасније интервенције, ватрогасно-спасилачка служба на аеродрому мора да има карту са уцртаним путевима и препрекама у зони аеродрома величине 6 *km* x 9 *km*.

Карта аеродрома и зоне аеродрома

Члан 59.

Аеродром мора да има ажурну кодирану топографску карту аеродрома, која обухвата зону око аеродрома у полупречнику од 8 *km* од референтне тачке аеродрома и у размери 1:25.000, као и кодирану карту зоне аеродрома у размери 1:5.000.

На кодираној карти размере 1:5.000 морају да се назначе објекти, инсталације, прилазни путеви, препреке и други подаци значајни за рад ватрогасно-спасилачке службе и ватрогасно-спасилачког обезбеђења, с писаним упутством о начину коришћења карте.

Кодирана топографска карта аеродрома и кодирана карта зоне аеродрома, са упутством о начину њиховог коришћења, морају да се налазе у просторији ватрогасно-спасилачке службе, просторији јединице контроле летења, амбуланти за хитну медицинску помоћ и у свим ватрогасним и санитарским возилима и морају да се ажурирају сваке године.

Кодирана топографска карта аеродрома и упутство о начину њеног коришћења достављају се околним ватрогасним јединицама.

Тактички планови гашења и описи ваздухоплова

Члан 60.

Ватрогасно-спасилачка служба на аеродрому мора да има разрађене тактичке планове претпостављених интервенција гашења пожара и спасавања у тешким условима, садејства с другим ватрогасним јединицама, службом хитне медицинске помоћи, техничким службама, као и начин руковођења.

У просторијама ватрогасно-спасилачке службе на аеродрому морају да се налазе описи ваздухоплова с техничким цртежима у којима су назначени подаци који су важни за гашење пожара и спасавање.

VII. ПОСТУПАК КОД ПРИНУДНОГ СЛЕТАЊА, УДЕСА, ОЗБИЉНЕ НЕЗГОДЕ ИЛИ НЕЗГОДЕ НА АЕРОДРОМУ

Обавештавање о принудном слетању, удесу, озбиљној незгоди или незгоди ваздухоплова и садржај обавештења

Члан 61.

Пружалац услуга контроле летења дужан је да одмах обавести ватрогасно-спасилачку службу о принудном слетању, удесу, озбиљној незгоди или незгоди ваздухоплова.

У случају принудног слетања ваздухоплова обавештење мора да садржи следеће податке:

- 1) узрок принудног слетања;
- 2) тип ваздухоплова;
- 3) време слетања ваздухоплова;
- 4) правац слетања ваздухоплова;
- 5) број путника и посаде ваздухоплова;

б) количину горива и мазива у ваздухоплову.

У случају удеса, озбиљне незгоде или незгоде ваздухоплова обавештење мора да садржи следеће податке:

- 1) тип ваздухоплова;
- 2) број путника и чланова посаде ваздухоплова;
- 3) место удеса, озбиљне незгоде или незгоде ваздухоплова према кодираној карти.

Ако се у ваздухоплову налази опасна материја, у случају принудног слетања, удеса, озбиљне незгоде или незгоде ваздухоплова, поред података из става 2. односно 3. овог члана, обавештење мора да садржи следеће податке:

- 1) тачан назив опасне материје;
- 2) *UN* број опасне материје или *ID* број;
- 3) класу и поткласу опасности, а за класу 1 (експлозивни) групу компатибилности;
- 4) додатну опасност;
- 5) количину опасне материје;
- 6) место у ваздухоплову на коме се опасна материја налази.

Издазак на место принудног слетања, удеса, озбиљне незгоде или незгоде ваздухоплова

Члан 62.

Кад ватрогасно-спасилачка служба или ватрогасно-спасилачко обезбеђење прими обавештење о принудном слетању, удесу, озбиљној незгоди или незгоди ваздухоплова, особље у смени је дужно да, без одлагања, изађе на место принудног слетања, удеса, озбиљне незгоде или незгоде ваздухоплова са опремом за спасавање из члана 27. овог правилника и средствима за гашење пожара лоцираним на ватрогасним возилима или приколици.

Особље ватрогасно-спасилачке службе је дужно да у року од 20 секунди од давања знака за узбуну изађе из гараже са прописаном опремом за спасавање и средствима за гашење пожара лоцираним на ватрогасним возилима.

Ватрогасно-спасилачка служба је дужна да у року од два, али не више од три минута, од знака за узбуну, стигне на било који део полетно-слетне стазе или маневарске површине аеродрома, а ватрогасно возило које је прво стигло је дужно да постигне 50 % брзине избацивања пене у количини наведеној у табели број 4. овог правилника, за ватрогасну категорију аеродрома.

Провера поступака и времена одзива ватрогасно-спасилачке службе врши се најмање једном месечно, а вежба комплетне ватрогасно-спасилачке службе најмање једном у две године, према оперативно-тактичком плану аеродрома или према плану за ванредне ситуације на аеродрому.

Обавезе дежурног телефонисте

Члан 63.

Дежурни телефониста ватрогасно-спасилачке службе који прими обавештење о удесу, озбиљној незгоди, незгоди или принудном слетању ваздухоплова је дужан да:

- 1) одмах да знак за узбуну, сиреном у дежурани или на други пригодан начин (нпр. гласом);
- 2) одмах обавести службу хитне медицинске помоћи на аеродрому и службу Директората надлежну за трагање и спасавање;
- 3) одмах по добијеном налогу руководиоца акције гашења пожара и спасавања обавести најближе медицинске службе и оближње ватрогасне јединице;
- 4) без одлагања предузме мере прописане општим актом о организацији, раду и поступању ватрогасно-спасилачке службе.

Дежурни телефониста ватрогасно-спасилачке службе води дневник о примљеним обавештењима из става 1. овог члана, у који уписује дан и време пријема обавештења, зону у кодираној карти рејона аеродрома и име лица од којег је примио обавештење.

Члан 64.

У случају пожара и других незгода на посебном аеродрому или хелидрому сви запослени на аеродрому односно хелидрому су дужни да, на позив руководиоца акције гашења пожара и спасавања, учествују у гашењу пожара и спасавању лица и материјалних добара.

VIII. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о ватрогасно-спасилачкој служби и обезбеђењу на аеродромима („Службени гласник РС”, број 93/09).

Члан 66.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Бр. 1/0-01-0002/2012-0008
У Београду, 04. маја 2012. године

Управни одбор

Председник

Милутин Мркоњић